

ОСТАННІ НОВИНИ

- 09:05** **ЧС-2026: результати та відеоогляди матчі, розклад телетрансляцій в Україні**
- 16:06** **Вже має козирі: ставлення Трампа до війни в Україні суттєво змінилося**
- 16:06** **Екіпаж Су-24М розбився на Хмельниччині**
- 18:06** **Суд розгляне скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за участі детектива НАБУ, — ЗМІ**
- 18:06** **Літній печіноковий пащтет: незвично і неймовірно смачно**
- 18:06** **«Пороблю мати надію»: Алех Болдовін знаєав, чого боїться як батько сімох дітей**
- 18:06** **«Буди толерантним до толерантних — проста формула вживання»: психотерапевт про безсилля, яке запускає**

«Цей порцеляновий триптих — справжній раритет», — колекціонерка Людмила Карпінська-Романюк

Ольга СМЕТАНСЬКА, «ФАКТИ»

У 1967 році всесвітньо відомий дизайнер Ів Сен Лоран, для якого був створений сорт троянд з ароматом його парфумів, презентував на високому подумі африканську колекцію. Вона викликала резонанс у всьому світі. Африка посідала в житті модельєра особливе місце, адже він народився в Алжирі, а у 1960–70-х роках любив приїздити на виллу у Марракеш, де шукав творчого натхнення. Колекція весна-літо 1968 року вразила паризьких модників сафрляними образами, які з тих пір незмінно затребувані для літнього відпочинку. Африканські мотиви присутні в модних колекціях і багатьох інших всесвітньо відомих дизайнерів.

Сьогодні мова йде про триптих з настінних ваз — «Гвінея», «Ліберія», «Конго» — створений на Коростенському фарфоровому заводі відомою мисткинею Валентиною Трегубовою у 1965 році — за два роки до гучної презентації колекції Ів Сен-Лорана.

В інтерв'ю «ФАКТАМ» колекціонерка та дослідниця історії української порцеляни, авторка книг Людмила Карпінська-Романюк розповіла про образи, натхненні африканськими мотивами.

«Рослина у кашпо ніби продовжує фігуру — як зачіска, як пір'я, як сценічний аксесуар»

- Цей порцеляновий триптих — справжній раритет, — говорить Людмила Карпінська-Романюк. — Три настінні вази з африканськими мотивами зачаровують красою. Кашпо тут — не тло для рослини, яка ніби продовжує фігуру — як зачіска, як пір'я, як сценічний аксесуар. Але навіть без неї ці речі залишаються завершеними, бо їм головна функція вже не тільки утилітарна, а й художня. Саме такі вироби особливо точно відповідають логіці сучасної культури: тобто часу: невеликий формат, виразний силует, впізнаваний образ, яскрава емоція. Ця серія існує у двох видах розпису — серійному та авторському.

Валентина Трегубова. Кашпо настінні фігурні: «Гвінея», «Ліберія», «Конго». Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік (серійний варіант розпису)

Валентина Трегубова. Кашпо настінні фігурні: «Гвінея», «Ліберія», «Конго». Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік (авторський варіант розпису)

— Кожна фігурка цікава по-своєму.

— Так. Ось, наприклад, «Гвінея». На мою думку, це найтепліший і найбільш «земний» образ у трипти. Постає струнка. Дівчина йде, але не поспішає — у її пластичні є спокій і внутрішня рівновага. Колірна гама завожує. Шоколадний тон шкіри контрастує зі світлим та яскравими орнаментальними акцентами. Це відтінки тропічної природи — зелені лісів та буйна квітіння. Наприклад, у Гвінеї росте чимало видів тропічних орхідей. Зачаровують красою папороть та ліани. У цій країні справжній фруктовий рай: манго, папайя, ананаси, апельсини... Жовта хустка на голові дівчини дарує відчуття сонячного настрою. Ця робота — про тепло та природність.

Валентина Трегубова. Кашпо «Гвінея» Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік

— Чим особливе кашпо «Ліберія»?

— У триптиху це наддінамічніша постаць. Вона ніби балансує на межі руху. Це образ енергії, імпульсу, внутрішнього воюю. Відчуття динаміки додають контраст чорного і білого та яскраві вкралення червоного і жовтого. Це майже ритм барабана, візуалізований у порцеляні.

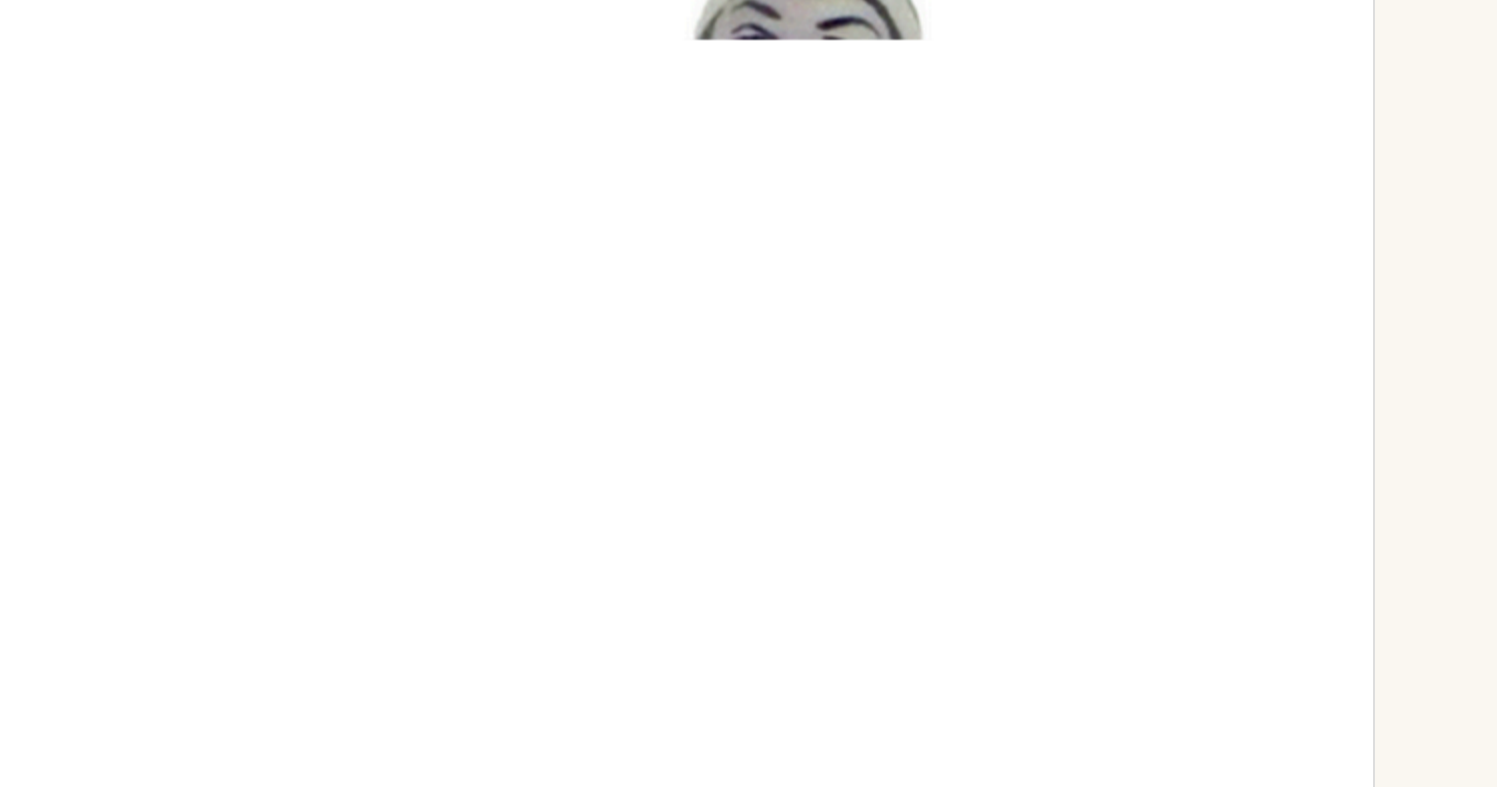

Валентина Трегубова. Кашпо «Ліберія». Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік

«У час, коли були створені роботи, не було інтернету. А поїхати у подорож до Африки було нереальним»

— Яка з фігурок вам подобається найбільше?

— «Конго». Ця фігурка найвитонченіша і водночас найбільш умовна. Ця дівчина не «танцює» і не «йде» — вона ніби пливе. На її шиї — яскраве намисто.

Валентина Трегубова. Кашпо «Конго». Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік

— Читала, що такі червоні кільця з бісеру дуже популярні у дівчат Кенії. Перші нитки зазвичай дарує доньчі батько. Червоні буси — знак того, що дівчина готова до заміжжя. До речі, у світі аксесуарів відомі сережки-«конго» у формі кілець.

- Африканські вбрання — цікава тема. У час, коли були створені роботи, не було інтернету. А поїхати у подорож до Африки було нереальним. Отже, мисткиня вивчала особливості африканської моди у літературі. Назви кашпо — «Гвінея», «Ліберія», «Конго» — це узагальнені символи «іншого», екзотичного світу. Це світ, який сприймається у роботах Валентини Трегубової через ритм, колір і пластику. Кожна фігура — стан руху і настрою. Цей триптих — не просто декоративна серія, а цілісна пластична поема, де кожна фігура звучить як окремий голос, а разом вони утворюють ритм.

«У цих кашпо були б доречні рослини, що асоціюються з тропіками»

— У чому особливість саме авторського розпису триптиха, якщо порівнювати його з серійним?

- Обидва розписи Валентини Трегубової цікаві — кожен по-своєму. Але, на мою думку, у авторському розписі ці образи набувають особливі сили. Насичені червою, глибокі сині, суцільні чорні поверхні дуже виразно передають емоційний стан. Кожна постаць — це рух, скоплені у моменті. Зігнути коліна, напружені руки, лежкий нахил корпусу — усе говорить про внутрішній ритм, про танець, який триває. І саме авторський розпис підсилює цю динаміку. Серійні варіанти зазвичай дещо узагальнені та спрощені, й саме тому звучні для тиражу. Авторський розпис інший. Він живий, у ньому більше свободи: варіативність ліній, сміливіші кольорові поєднання... Авторський розпис робить речі унікальними. Він звучить глибше, інтонаційно багатше.

— Якими рослинами ви б доповнили ці кашпо?

- Я не наповню їх квітами, тому що для мене цей триптих у першу чергу — арт-об'єкт. Але якщо наповнювати, тут були б доречні, рослини, що асоціюються з тропіками. Наприклад, це може бути папороть. Важливо, щоб рослина не «змагалася» з фігурою, а продовжувала її рух — ніби цей танець виходить за межі фарфору.

Раніше у «ФАКТАХ» колекціонерка Людмила Карпінська-Романюк розповідала про те, що серію «Сорочинський ярмарок», яка коштувала фантастично дорого, експортували до Канади та Японії.

До речі, запрошуємо читачів «ФАКТИВ», які є поціновувачами краси порцеляни, до першого в Україні Музею фарфорових фігур ShvetsMuseum. У колекції музею ви зможете побачити найкращі зразки світових фарфорових мануфактур. Нещодавно у музеї відкрито зал українського фарфору, де представлено чимало унікальних робіт вітчизняних майстрів-фарфорористів. Неймовірна порцелянова подорож подарує вам чимало позитивних емоцій та запам'ятається на все життя!

Фото у заголовку: Валентина Трегубова. Кашпо настінні фігурні: «Гвінея», «Ліберія», «Конго». Коростенський фарфоровий завод, 1965 рік (авторський варіант розпису)

Фото з альбому Людмили Карпінської-Романюк

Читайте нас на [Facebook](#)

До змісту розділу

Друкована версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Використовувати калькули для праних помийки та корисні лайфхаки
- Тельцям — «скрофтан» та досвід. Стрильчачі — «Бісова Желва» та присокорення. Відомим — «Суд» та пробудження. Таро-пробіоз на 17 червня
- У літні пенсіонерам додати пенсію: хто і скільки отримає
- ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні

Новини партнерів

Мапа сайту

- Наша команда
- Україна
- Грай
- Події
- Світ
- Према ліна
- Відео
- Спорт
- Футбол
- Культура
- Шоу-бізнес
- Фігура дня
- Суспільство
- Стиль життя
- Книга рецензії
- Люди та звірі
- Життєві історії
- 25 років по тому
- Історія сучасності
- Клуб слюшавців
- Замінає у Фейсбук
- Незвичайні дні
- Гороскоп
- Курс валют
- Розклад